A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített tizedik tanács)

2025. július 16.*

„A személyes adatok védelme – Az Unióban működő online közösségi hálózat felhasználói személyes adatainak adatkezelőjével szembeni panasz – Az (EU) 2016/679 rendelet 65. cikke (1) bekezdésének a) pontja – Az Európai Adatvédelmi Testület kötelező erejű döntése – A panaszosnak a kötelező erejű döntés előkészítő irataiba való betekintés iránti kérelme – A hozzáférés megtagadása – Megsemmisítés iránti kereset – Keresettel megtámadható jogi aktus – Elfogadhatóság – Az Alapjogi Charta 41. cikke (2) bekezdésének b) pontja”

A T-183/23. sz. ügyben,

**Lisa Ballmann** (lakóhelye: Innsbruck [Ausztria], képviseli: F. Mikolasch ügyvéd)

felperes

az **Európai Adatvédelmi Testület** (képviselik: I. Vereecken, M. Gufflet és N. Peris Brines, meghatalmazotti minőségben, segítőik: G. Ryelandt, E. de Lophem és P. Vernet ügyvédek)

alperes ellen,

támogatja:

a **Meta Platforms Ireland Ltd** (székhelye: Dublin [Írország], képviselik: M. Braun, H.-G. Kamann, F. Louis, A. Vallery ügyvédek, D. Breatnach, B. Johnston, C. Monaghan, P. Nolan, L. Joyce solicitors, D. McGrath, E. Egan McGrath SC és H. Godfrey barrister)

beavatkozó fél,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített tizedik tanács),

tagjai: O. Porchia elnök, M. Jaeger, L. Madise (előadó), P. Nihoul és S. Verschuur bírák,

hivatalvezető: S. Spyropoulos tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára, különösen a 2024. április 17-i Ballmann kontra Európai Adatvédelmi Testület végzésre (T-183/23, nem tették közzé, EU:T:2024:261), amely megengedte, hogy a Meta Platforms Ireland az Európai Adatvédelmi Testület támogatása végett beavatkozzon,

tekintettel a Törvényszék által 2024. december 4-én a felekhez intézett kérdésekre,

* Az eljárás nyelve: angol.

tekintettel a 2025. február 4-i tárgyalásra,

meghozta a következő

## Ítéletet

1 Az EUMSZ 263. cikken alapuló keresetében a felperes, Lisa Ballmann az Európai Adatvédelmi Testület 2023. február 7-i elektronikus levelében foglalt, az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 41. cikke (2) bekezdésének b) pontja alapján benyújtott kérelmét elutasító határozatának megsemmisítését kéri, amely kérelem az Európai Adatvédelmi Testületnek a Data Protection Commission (adatvédelmi hatóság, Írország; a továbbiakban: ír felügyeleti hatóság) által a beavatkozó felet, a Meta Platforms Ireland Ltd-t (a továbbiakban: Meta) és Facebook-szolgáltatását érintően kezdeményezett jogvitára vonatkozó 3/2022. sz. kötelező erejű döntést (a továbbiakban: megtámadott döntés) előkészítő irataiba való betekintésre irányult.

### A jogvita előzményei és a kereset előterjesztését követő tényállás

2 2018. május 25-én a felperes a NOYB – European Center for Digital Rights (a továbbiakban: NOYB) nonprofit egyesületen keresztül eljárva a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (általános adatvédelmi rendelet) (HL 2016. L 119., 1. o.; helyesbítések: HL 2016. L 314., 72. o.; HL 2018. L 127., 2. o.; HL 2021. L 74., 35. o.) 77. cikke alapján panaszt nyújtott be az Österreichische Datenschutzbehördéhez (osztrák adatvédelmi hatóság) a Facebook Ireland Ltd-vel (jelenleg, 2022-ben, Meta) szemben a Facebook közösségi hálózat használatával kapcsolatos adatkezelés vonatkozásában. A panasz e rendelet több rendelkezésének, különösen 6. és 9. cikkének esetleges megsértését kifogásolta.

3 2018. május 30-án az osztrák adatvédelmi hatóság továbbította a panaszt az ír felügyeleti hatóságnak, mivel úgy ítélte meg, hogy a Facebook közösségi hálózat használatával és a Meta írországi székhelyével kapcsolatos adatkezelés határokon átnyúló jellegére tekintettel ez utóbbi hatóság a 2016/679 rendelet 56. cikkének (1) bekezdése értelmében „fő felügyeleti hatóságként” eljáró illetékes hatóság.

4 2021. október 6-án az ír felügyeleti hatóság az általa lefolytatott vizsgálatot követően a 2016/679 rendelet 60. cikkének (3) bekezdésével összhangban döntéstervezetet nyújtott be a többi érintett felügyeleti hatóságnak, nevezetesen a többi tagállam és az Európai Gazdasági Térségről (EGT) szóló megállapodásban részes más államok felügyeleti hatóságainak. E más hatóságok közül több is az e rendelet 4. cikkének 24. pontja értelmében vett releváns és megalapozott kifogást emelt az e határozattervezetben szereplő bizonyos megállapításokkal szemben.

5 A felperes, miután közölték vele az ír felügyeleti hatóság döntéstervezetét, a közte és e hatóság között e határozattervezet és az eljárás keretében váltott más dokumentumok bizalmas jellegét illetően fennálló véleménykülönbséget követően már nem volt érintett az eljárásban. Konkrétan, nem kapott másolatot az érintett felügyeleti hatóságok releváns és megalapozott kifogásairól, a Metával ellentétben nem nyújthatott be észrevételeket e kifogásokkal kapcsolatban, és nem tekinthetett bele ez utóbbi észrevételeibe.

6 2022. július 25-én az ír felügyeleti hatóság, miután levélváltást folytatott a többi érintett felügyeleti hatósággal, és miután úgy határozott, hogy nem fogad el bizonyos, a döntéstervezetével szemben megfogalmazott releváns és megalapozott kifogásokat, a 2016/679 rendelettel létrehozott egységességi mechanizmus keretében e rendelet 60. cikke (4) bekezdésének megfelelően az Európai Adatvédelmi Testülethez fordult annak érdekében, hogy az kötelező erejű döntést hozva foglaljon állást e kifogásokról ugyanezen rendelet 65. cikke (1) bekezdése a) pontjának alapján.

7 2022. augusztus 10-én a NOYB levelet írt az Európai Adatvédelmi Testületnek, annak érdekében, hogy – álláspontja szerint – el lehessen kerülni, hogy az e szerv előtti eljárás keretében folytatódjon a felperes meghallgatáshoz való joga, valamint az egyenlő bánásmódnak a Charta 41., illetve 20. cikkében biztosított elve megsértése. A NOYB felhívta az Európai Adatvédelmi Testületet, hogy tegyen eleget e rendelkezéseknek, és tegye lehetővé számára, hogy az ügy teljes iratanyagába való betekintést követően meghallgassák.

8 2022. november 21-i levelében az Európai Adatvédelmi Testület azt válaszolta a NOYB-nak, hogy a Charta 41. cikke (2) bekezdése a) pontjának és belső szabályzata 11. cikkének megfelelően az Európai Adatvédelmi Testület felelős annak biztosításáért, hogy minden olyan felet, akit a 2016/679 rendelet 65. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján elfogadott kötelező erejű döntés hátrányosan érinthet, meghallgassanak egy ilyen döntés elfogadása előtt. Emlékeztetett arra, hogy döntéseit a fő felügyeleti hatóságnak és az érintett felügyeleti hatóságoknak címezték, minden más fél kizárásával, a 2016/679 rendelet 65. cikke (1) bekezdésének a) pontja keretében nem volt köteles elvégezni a fő felügyeleti hatóság döntéstervezetének vagy döntéshozatali folyamatának teljes körű felülvizsgálatát. Tájékoztatta a NOYB-t, hogy a jogvita terjedelmének alapos elemzését követően arra a következtetésre jutott, hogy a felperest nem érintheti hátrányosan az a kötelező erejű döntés, amelynek elfogadására a szóban forgó eljárásban hívták fel, és így a felperes nem jogosult arra, hogy meghallgassák előtte.

9 Az Európai Adatvédelmi testület 2022. december 5-én elfogadta a 3/2022 kötelező erejű döntést. E döntés 19. pontjában az Európai Adatvédelmi Testület jelzi, hogy úgy ítéli meg, hogy a felperest az említett döntés nem érintheti hátrányosan, így nem felel meg a Charta 41. cikke, az alkalmazandó ítélkezési gyakorlat és belső szabályzatának 11. cikke szerinti, az általa történő meghallgatáshoz való jog biztosításához szükséges feltételeknek. Ugyanezen pont megállapítja, hogy ez nem érinti a felperesnek a meghallgatáshoz való azon jogát és azon kapcsolódó jogokat, amelyekkel a nemzeti felügyeleti hatóságok előtt rendelkezhet.

10 2022. december 31-én az ír felügyeleti hatóság a 2016/679 rendelet 60. cikkének (7) bekezdésével összhangban végleges határozatot fogadott el a 3/2022. sz. kötelező erejű döntés végrehajtásáról.

11 2023. január 6-i elektronikus levelében a NOYB azt kérte az Európai Adatvédelmi Testülettől, hogy közölje vele a 3/2022. sz. kötelező erejű döntést, az ír felügyeleti hatóság jogerős határozatát, valamint az érintett felügyeleti hatóságok által az ír felügyeleti hatóság határozattervezetével szemben megfogalmazott releváns és megalapozott kifogásokat, a Charta 41. cikkére, a 2016/679 rendelet 60. és 65. cikkére, valamint „az uniós jog szerinti, a dokumentumokhoz való hozzáféréshez való jogra” hivatkozva.

12 Ezen elektronikus levélre válaszul az Európai Adatvédelmi Testület 2023. január 11-én jelezte a NOYB-nak, hogy rendelkezésére bocsátja a kért határozatok szövegére mutató internetes linkeket, amint azokat közzéteszik, és a releváns és megalapozott kifogásokhoz való hozzáférés iránti kérelmét az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet

(HL 2001. L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) alapján dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelemként fogja kezelni. Ugyanezen a napon a NOYB arról tájékoztatta az Európai Adatvédelmi Testületet, hogy megkapta az ír felügyeleti hatóság végleges határozatát. 2023. január 12-én az európai adatvédelmi biztos megküldte a NOYB-nak a 3/2022. sz. kötelező erejű döntés szövegére mutató internetes linket.

13 2023. január 25-i elektronikus levelében a NOYB új kérelmet nyújtott be az Európai Adatvédelmi Testülethez ez utóbbi valamennyi iratához való hozzáférés iránt, elsősorban a felperesnek a Charta 41. cikkéből „fél minőségében” eredő jogaira, valamint „bármely más jogalapra” hivatkozva, mint például a Charta 42. cikke, az EUMSZ 15. cikk vagy az 1049/2001 rendelet.

14 2023. január 26-án és február 2-án az Európai Adatvédelmi Testület a NOYB 2023. január 6-i elektronikus levelére hivatkozva a NOYB számára az 1049/2001 rendelet alapján a kért releváns és megalapozott kifogások közül egyesekhez teljes körű hozzáférést, míg más kifogásokhoz részleges hozzáférést biztosított.

15 2023. január 31-én az Európai Adatvédelmi Testületnek a NOYB-hoz intézett felvilágosításkérésére válaszul a NOYB hangsúlyozta, hogy az iratokhoz való hozzáférés iránti kérelme elsősorban a Charta 41. cikkén alapul, „de más jogalapon is”, és nem korlátozódik a releváns és megalapozott kifogásokra.

16 A megtámadott döntésben az Európai Adatvédelmi Testület egyrészt az 1049/2001 rendeletre tekintettel felhívta a NOYB-t, hogy e rendelet 6. cikke (2) bekezdésének megfelelően tisztázza e kérelem terjedelmét, és fogadjon el ugyanezen cikk (3) bekezdése szerinti méltányos megoldást. Másrészt jelezte, hogy ezzel párhuzamosan a Charta 41. cikke (2) bekezdésének b) pontja alapján részletesen értékelte az iratokba való betekintés iránti kérelmet, és úgy ítélte meg, hogy a felperes mint panaszos e jogcímen nem rendelkezik iratbetekintési joggal. Ez utóbbi szempontot illetően az Európai Adatvédelmi Testület többek között a 3/2022. sz. kötelező erejű döntés 19. pontjára hivatkozott (lásd a fenti 9. pontot) és a 2022. november 21-i levelére (lásd a fenti 8. pontot), megismételve, hogy e kötelező erejű döntés nem érintheti hátrányosan a felperest.

17 A Törvényszék Hivatalához 2003. április 7-én benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.

18 2023. április 12-i határozatával az Európai Adatvédelmi Hatóság az 1049/2001 rendelet alapján teljes körű hozzáférést biztosított a NOYB számára az utóbbi által a 2023. január 25-i elektronikus levelében kért bizonyos dokumentumokhoz, míg más dokumentumokhoz részleges hozzáférést biztosított.

## Kérelmek

19 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott döntést abban a részében, amelyben az Európai Adatvédelmi Testület elutasítja a Charta 41. cikke (2) bekezdésének b) pontja alapján benyújtott iratbetekintés iránti kérelmet;

– az Európai Adatvédelmi Testületet kötelezze a költségek viselésére;

– a Metát kötelezze a saját költségei viselésére.

20 Az Európai Adatvédelmi Testületet azt kéri, hogy a Törvényszék:

– a keresetet mint elfogadhatatlant utasítsa el;

– másodlagosan a keresetet mint megalapozatlant utasítsa el;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére, ennek hiányában pedig a Metát kötelezze saját költségeinek viselésére.

21 A Meta azt kéri, hogy a Törvényszék:

– a keresetet mint elfogadhatatlant utasítsa el;

– másodlagosan a keresetet mint megalapozatlant utasítsa el;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére, beleértve a részéről felmerült költségeket is.

## A jogkérdésről

### *A kereset elfogadhatóságáról*

22 Az Európai Adatvédelmi Testületet a kereset elfogadhatatlanságára hivatkozik azzal az indokkal, hogy a megtámadott döntés szerinte nem módosítja a felperes jogi helyzetét. E helyzet tekintetében csupán közbenső jogi aktusnak minősül, amely jogi aktusnak az volt a célja, hogy az 1049/2001 rendelet 6. cikke (2) bekezdésének megfelelően további pontosításokat szerezzen az iratbetekintés iránti kérelmének tárgyát illetően, és e cikk (3) bekezdése alapján méltányos megoldást találjon vele, tekintettel az érintett dokumentumok nagy számára, amit egyébként a felperes is elfogadott. A megtámadott döntés tehát nem tartalmazza az Európai Adatvédelmi Testület végleges álláspontját az iratbetekintés iránti kérelem érdemével kapcsolatban, és különösen nem utasítja el azt.

23 E tekintetben az Európai Adatvédelmi Testületet előadja, hogy a felperes iratbetekintés iránti kérelmét ugyanis a NOYB által a 2023. január 25-i elektronikus levelében hivatkozott különböző jogi alapok egyike, a jelen esetben az 1049/2001 rendelet alapján kezelte, és ennek következtében számos dokumentumot közölt vele, mind a megtámadott döntés elfogadása előtt, mind azt követően. Azt állítja, hogy e kérelem egyetlen célja bizonyos dokumentumok megszerzése volt, a hivatkozott jogi alaptól függetlenül. Így a felperes több jogi alapra alapított kérelmet nyújtott be, nem pedig több kérelmet, amelyek mindegyike eltérő jogi alapra támaszkodott. 2023. április 12-i határozatára hivatkozva (lásd a fenti 18. pontot) azt állítja, hogy az 1049/2001 rendelet alapján a felperes végül ugyanazon dokumentumokhoz fért hozzá, mintha kérelmét a Charta 41. cikke (2) bekezdésének b) pontjára tekintettel vizsgálták volna meg.

24 A Meta azt állítja, hogy a kereset elfogadhatatlan, mivel a megtámadott döntés, tekintve, hogy a Charta 41. cikke (2) bekezdésének b) pontjára vonatkozik, csupán az Európai Adatvédelmi Testületnek a NOYB számára küldött, 2022. november 21-i levelében foglalt válaszát megerősítő jogi aktus (lásd a fenti 8. pontot), amely maga is csupán közbenső jogi aktus a 3/2022. sz. kötelező erejű határozat elfogadásához vezető eljárásban. E levélben az Európai Adatvédelmi Testületet

elutasította a felperes által 2022. augusztus 10-én benyújtott iratbetekintés iránti kérelmet (lásd a fenti 7. pontot.). Ezt az elutasítást csak az eljárást lezáró 3/2022. sz. kötelező erejű döntéssel szembeni jogorvoslat keretében lehetett volna vitatni.

25 A felperes fenntartja, hogy keresete elfogadható.

26 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 263. cikkben foglalt megsemmisítés iránti keresetnek az Európai Unió intézményei, szervei vagy hivatalai által hozott valamennyi olyan jogi aktussal szemben – függetlenül azok jellegétől vagy formájától – nyitva kell állnia, amelyek olyan kötelező joghatások kiváltására irányulnak, amelyek a felperes érdekeit érinthetik, jelentősen módosítva annak jogi helyzetét (lásd ebben az értelemben: 1981. november 11-i IBM kontra Bizottság ítélet, 60/81, EU:C:1981:264, 9. pont; 2010. november 18-i NDSHT kontra Bizottság ítélet, C-322/09 P, EU:C:2010:701, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

27 Annak megállapításához, hogy egy jogi aktus kivált-e kötelező erejű joghatásokat, az aktus lényegét kell figyelembe venni, és az említett hatásokat olyan objektív kritériumok alapján kell megítélni, mint az említett aktus tartalma, adott esetben figyelembe véve az utóbbi aktus elfogadásának körülményeit, valamint az elfogadó intézmény jogkörét (lásd: 2018. február 20-i Belgium kontra Bizottság ítélet, C-16/16 P, EU:C:2018:79, 32. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

28 E tekintetben főszabály szerint azok az intézkedések minősülnek megtámadható jogi aktusnak, amelyek az igazgatási eljárás végén véglegesen meghatározzák az uniós intézmény, szerv vagy hivatal álláspontját, és amelyek a felperes érdekeit érintő kötelező joghatások kiváltására irányulnak, kivéve különösen az olyan közbenső intézkedéseket, amelyek a végleges határozat előkészítését szolgálják, és nem eredményeznek ilyen joghatásokat, valamint a korábbi, határidőben meg nem támadott jogi aktust pusztán megerősítő aktusokat (lásd: 2020. június 25-i CSUE kontra KF ítélet, C-14/19 P, EU:C:2020:492, 70. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

29 Először is, ami az Európai Adatvédelmi Testület által felhozott elfogadhatatlansági kifogást illeti, az azon az előfeltevésen alapul, amely szerint a megtámadott döntésben nem a Charta 41. cikke (2) bekezdésének b) pontján alapuló iratbetekintés iránti kérelemről határozott, mivel amellett döntött, hogy az iratbetekintés iránti kérelmet kizárólag az 1049/2001 rendelet alapján bírálja el, amely jogalapra a NOYB 2023. január 25-i elektronikus levelében szintén hivatkozott (lásd a fenti 13. pontot) és amely ugyanarra az eredményre vezetett volna, mintha a fent hivatkozott rendelkezést alkalmazta volna. Márpedig ez az előfeltevés hibás.

30 A megtámadott döntés az Európai Adatvédelmi Testületnek a NOYB 2023. január 25-i elektromos levelében szereplő hozzáférés iránti kérelemre adott válaszának minősül. Ebben az elektronikus levélben a felperes e kérelmet elsődlegesen a Charta 41. cikkére, és kiegészítő jogcímként „bármely más jogalapra”, azaz lényegében az 1049/2001 rendeletre alapította.

31 A megtámadott döntésből kitűnik, hogy abban az Európai Adatvédelmi Testület egyaránt határozott a Charta 41. cikkén alapuló, iratbetekintés iránti kérelemről, helyesen felismerve, hogy e cikk (2) bekezdésének b) pontja inkább érintett, illetve az 1049/2001 rendeleten alapuló kérelemről. Így az e rendelet alapján benyújtott iratbetekintés iránti kérelmet illetően felhívta a felperest, hogy tisztázza annak terjedelmét, és fogadjon el méltányos megoldást. E tekintetben, amint azt az Európai Adatvédelmi Testület állítja, a megtámadott döntés csupán közbenső intézkedésnek minősül, amelynek célja a jelen ügyben 2023. április 12-én hozott végleges

határozat előkészítése (lásd a fenti 18. pontot) és nem vált ki olyan kötelező joghatást, amely a felperes érdekeit érintené. A megtámadott döntés e része azonban nem képezi a jelen kereset tárgyát.

32 Ami a Charta 41. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerinti iratbetekintés iránti kérelmet illeti, az Európai Adatvédelmi Testület jelezte, hogy azt „részletesen” értékelte, mielőtt annak elutasítását kérte volna azzal az indokkal, hogy a felperest, mivel a 3/2022. sz. kötelező erejű határozat nem érintheti hátrányosan, nem illeti meg ilyen iratbetekintési jog. Következésképpen meg kell állapítani, hogy a megtámadott döntés tartalmazza a felperes által a Charta 41. cikke (2) bekezdésének b) pontja alapján kért, iratokba való betekintés megtagadását. Ezenkívül, mivel az iratbetekintés iránti kérelem benyújtására, következésképpen pedig a megtámadott döntés elfogadására egy olyan időpontban került sor, amikor mind a 3/2022. sz. kötelező erejű döntést, mind pedig az ír felügyeleti hatóság jogerős határozatát már elfogadták, meg kell állapítani, hogy a megtámadott döntés véglegesen rögzíti az Európai Adatvédelmi Testületnek az e iratbetekintés iránti kérelemmel kapcsolatos álláspontját, amennyiben az a Charta 41. cikke (2) bekezdésének b) pontján alapul, és közvetlenül és visszafordíthatatlanul érinti a felperes jogi helyzetét az Európai Adatvédelmi Testület irataihoz való esetleges iratbetekintéshez való jogát illetően.

33 Az a körülmény, hogy az Európai Adatvédelmi Testület az 1049/2001 rendelet alapján párhuzamosan vizsgálta az iratbetekintés iránti kérelmet, nem kérdőjelezi meg a fenti következtetéseket. A Charta 41. cikke (2) bekezdésének b) pontjában biztosított iratbetekintési jog és az intézmények dokumentumaihoz való nyilvános, az 1049/2001 rendeletben előírt hozzáférés joga ugyanis két különböző jogi szabályozás alá tartozik.

34 Ennek megfelelően, először is e két jognak nem azonosak a kedvezményezettjei: míg a dokumentumokhoz való hozzáférés joga minden uniós polgárt, illetve valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személyt megillet, az iratbetekintési jog azt a személyt illeti meg, akire a szóban forgó ügyirat „vonatkozik”, vagyis magát a jogosultat.

35 Továbbá, e két jog nem feltétlenül vonatkozik ugyanazokra a dokumentumokra: a Charta 41. cikke (2) bekezdésének b) pontjában rögzített iratbetekintési jog az iratok által érintett személy irataira vonatkozik, míg az 1049/2001 rendeletben előírt hozzáférési jog az intézmény valamennyi dokumentumára vonatkozik, függetlenül attól, hogy léteznek-e valamely érintett személyre vonatkozó iratok.

36 Egyébiránt, míg az 1049/2001 rendelet 7. és 8. cikke két szakaszból álló közigazgatási eljárást ír elő, amely megelőzi az uniós bíróság előtti esetleges keresetet, ilyen követelmény nem áll fenn a Charta 41. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerinti iratbetekintés iránti kérelemre vonatkozóan.

37 Végül a dokumentumokhoz való hozzáférés joga a köz- vagy magánérdeken alapuló bizonyos korlátozásoknak van alávetve. Közelebbről, az 1049/2001 rendelet 4. cikkében egy olyan kivételrendszert határoz meg, amely feljogosítja az intézményeket, hogy megtagadják a dokumentumhoz való hozzáférést, ha a dokumentum hozzáférhetővé tétele e cikkben védett érdeket sértene. Az iratbetekintési jogot pedig csak „a bizalmas adatkezeléshez, illetőleg a szakmai és üzleti titokhoz fűződő jogos érdekek tiszteletben tartása” korlátozza. Meg kell továbbá állapítani, hogy a két rendszer közötti ezen utóbbi különbség azzal a következménnyel jár, hogy nem garantált, hogy egy, az 1049/2001 rendeleten alapuló hozzáférés iránti kérelem a közölt dokumentumok tekintetében minden körülmények között ugyanarra az eredményre vezessen, mintha azt a Charta 41. cikke (2) bekezdésének b) pontja alapján fogalmazták volna meg. E

tekintetben meg kell állapítani, hogy a tárgyaláson a Törvényszék kérdésére adott válaszában, és ellentétben azzal, amit beadványaiban állít, az Európai Adatvédelmi Testület elismerte, hogy a jelen ügyben a felperes ez utóbbi rendelkezés alapján szélesebb körű hozzáféréssel rendelkezett a dokumentumokhoz, mint amellyel az 1049/2001 rendelet alapján rendelkezett.

38 Ebből következően az Európai Adatvédelmi Testület által előterjesztett elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani.

39 Másodszor, ami a megtámadott döntés pusztán megerősítő jellegére alapított érvet illeti, elegendő annak megállapítása, hogy az az európai adatvédelmi biztos 2022. november 21-i levelének téves értelmezéséből ered. E levéllel, amelyet akkor küldtek, amikor a 2016/679 rendelet 65. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti eljárás folyamatban volt, az Európai Adatvédelmi Testület a NOYB 2022. augusztus 10-i levelére válaszolt (lásd a fenti 7. pontot), amely felhívta, hogy tegye lehetővé a NOYB számára a meghallgatáshoz való jogának gyakorlását, miután teljes körű hozzáférést biztosított számára az ügy irataihoz. Válaszában az Európai Adatvédelmi Testület kizárólag a felperes azon jogáról foglalt állást, hogy meghallgassák a kötelező erejű döntés elfogadását megelőzően, és megtagadta tőle ezt a jogot, e tekintetben csak a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontját és eljárási szabályzatának 11. cikkét említve, amely többek között azt írja elő, hogy az ilyen határozat meghozatala előtt a bizottságnak gondoskodnia kell arról, hogy „minden, valószínűleg sérelmet szenvedett személyt meghallgassanak”. 2022. november 21-i levelében az Európai Adatvédelmi Testület nem foglalt állást a Charta 41. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerinti iratbetekintés lehetőségéről. Ebből következik, hogy a megtámadott döntés nem tekinthető e levél puszta megerősítésének.

40 Ez annál is inkább így van, mivel – amint az a fenti 30. pontban megállapításra került – az említett határozat valójában az Európai Adatvédelmi Testület által a NOYB 2023. január 25-i elektronikus levelében szereplő, iratbetekintés iránti kérelemre adott válasznak minősül. Amint azt a tárgyaláson megerősítette, az Európai Adatvédelmi Testület a 2023. január 25-i iratbetekintés iránti kérelmet a NOYB által 2022. augusztus 10-én benyújtott kérelemhez viszonyítva új kérelemként kezelte. E kérelmet ugyanis a 3/2022. sz. kötelező erejű döntés, illetve az ír felügyeleti hatóság e kötelező erejű döntés végrehajtására vonatkozó jogerős döntésének elfogadását követően terjesztették elő. A kérelem tehát az eredetihez képest teljesebb iratanyagra vonatkozott. A közigazgatási iratok természetüknél fogva dinamikusan változhatnak az azokhoz csatolt aktusoktól vagy iratoktól függően.

41 Következésképpen a keresetet elfogadhatónak kell minősíteni.

### *Az ügy érdeméről*

42 Keresete alátámasztása érdekében a felperes egyetlen, a Charta 41. cikke (2) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított, négy részre tagolódó jogalapra hivatkozik. A felperes az első részben arra hivatkozik, hogy az e rendelkezés szerinti iratbetekintés nem függ attól a feltételtől, hogy az ezen iratok alapján elfogadott intézkedés hátrányosan érintse a betekintést kérőt, mivel az egyetlen alkalmazandó kritérium az, hogy a kérelmező érintett legyen ezen iratok által. A második részben azt állítja, hogy ő érintett az Európai Adatvédelmi Testület iratai által, amelyekhez hozzáférést kért. A harmadik részben azt állítja, hogy az említett rendelkezésben előírt iratbetekintési jog független a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontjában előírt meghallgatáshoz való jogtól. A másodlagosan felhozott negyedik részben azt állítja, hogy a 3/2022. sz. kötelező erejű döntés mindenképpen hátrányosan érinti őt.

43 Az első, a második és a harmadik részt a Törvényszék együttesen fogja vizsgálni, mivel azok egymást kiegészítő érveken alapulnak.

44 Az első részben a felperes rámutat, hogy az iratbetekintésnek az Európai Adatvédelmi Testület által a megtámadott döntésben történő megtagadása azon a megállapításon alapul, amely szerint őt a 3/2022. sz. kötelező erejű döntés nem érintheti hátrányosan. Márpedig a Charta 41. cikke (2) bekezdésének b) pontja – a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontjától eltérően – nem ír elő ilyen követelményt, hanem az iratbetekintési jogot kizárólag attól a feltételtől teszi függővé, hogy ezek az iratok az iratbetekintés kérelmezőjét „érintő” iratok.

45 A második részben a felperes azt állítja, hogy vitathatatlan, hogy az Európai Adatvédelmi Testület iratai, amelyekhez hozzáférést kért, a Charta 41. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében vett, őt „érintő” iratok, mivel a 3/2022. sz. kötelező erejű döntés az általa a 2016/679 rendelet 77. cikke alapján a Metával szemben benyújtott panasz nyomán indult ügyre vonatkozik, amint arra e döntés 3. pontja emlékeztet. Az említett határozat több mint 160 alkalommal hivatkozik a panaszra és annak benyújtójára.

46 A harmadik részben a felperes arra hivatkozik, hogy a Charta 41. cikke (2) bekezdésének b) pontjában említett iratbetekintési jog a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett meghallgatáshoz való joghoz képest önálló jog, és szélesebb körű, mint ez utóbbi jog. A meghallgatáshoz való jog elsősorban a védelemhez való jog körébe tartozik, míg az iratbetekintési jog a fegyveregyenlőség elvének és a hatékony jogorvoslathoz való jognak az alkotóeleme. A Bíróság a két jogot külön-külön vizsgálja, és az iratbetekintési jogot nem teszi függővé az eljárás keretében történő meghallgatáshoz való jogtól.

47 Válaszában a felperes kifejti az iratbetekintési jog állítólagos önálló jellegére vonatkozó érvelését. Ebben az összefüggésben többek között arra emlékeztet, hogy a Charta 52. cikke (1) bekezdésének megfelelően a Chartában elismert jogok és szabadságok gyakorlása csak a törvény által korlátozható, és több, elsősorban a Charta 41. cikke (2) bekezdése b) pontjának szó szerinti, teleologikus és rendszertani értelmezésével kapcsolatos érvet hoz fel. Ez utóbbi szempontot illetően többek között arra hivatkozik, hogy panaszát a szóban forgó eljárás keretében a Charta 41. cikkének (1) bekezdése értelmében „kezelték”, hogy akárcsak a Charta 8. cikkének (2) bekezdésében biztosított azon, minden személyt megillető jogot, hogy hozzáférhessen a rá vonatkozó, összegyűjtött személyes adatokhoz, egy személynek a rá vonatkozó iratokba való betekintéshez való jogát valamely más jog gyakorlásától vagy attól a körülménytől függetlenül kell, hogy gyakorolhassa, hogy az hátrányosan érinti-e őt, illetve közömbös, hogy az érdekelt hogyan használja fel a rá vonatkozó iratanyagot.

48 Ellenkérelmében az Európai Adatvédelmi Testület átfogóan válaszol az egyetlen jogalap első három részére, lényegében azt állítva, hogy a Charta 41. cikke (2) bekezdésének b) pontja csak olyan helyzetekben alkalmazható, amelyekben az iratbetekintést kérelmező személyt hátrányosan érintheti az a határozat, amelyre ezen iratok vonatkoznak.

49 E tekintetben az Európai Adatvédelmi Testület először is arra hivatkozik, hogy a Charta 41. cikke (2) bekezdésének szövegéből az következik, hogy az iratbetekintési jog a megfelelő ügyintézéshez való jog egyik „részeleme”, és ez utóbbi jog, amelynek általános hatályát e cikk (1) bekezdése határozza meg, nem minősül önálló jognak. Az iratbetekintési jog tehát „egyedi dimenzióval” rendelkezik, mivel alkalmazási köre azokra a személyekre korlátozódik, akiknek „ügyeit” az Unió intézményei, szervei és szervezetei kezelik.

50 Másodszor, az Európai Adatvédelmi Testület azt állítja, hogy a megfelelő ügyintézéshez való jog, amelynek az iratbetekintési jog az egyik részeleme, nem önálló jellege azt jelenti, hogy egy személy csak akkor rendelkezik iratbetekintési joggal, ha e betekintés hiányában az eljárás eredménye eltérő lehet, és így konkrétan érinti a védelemhez való jogát. Az iratbetekintési jog ugyanis a meghallgatáshoz való joghoz hasonlóan a védelemhez való jog egyik alkotóeleme. Így azok a személyek, akik nem hivatkozhatnak valódi védelemhez való jogra, vagyis azok, akik nem állnak velük szemben indított, és őket esetleg hátrányosan érintő jogi aktushoz vezető eljárás alatt, a Charta 41. cikke (2) bekezdésének b) pontja alapján nem rendelkeznek iratbetekintési joggal.

51 Viszonválaszában az Európai Adatvédelmi Testület cáfolja azokat az érveket is, amelyeket a felperes a Charta 41. cikke (2) bekezdése b) pontjának szó szerinti, teleologikus és rendszertani értelmezésére alapít. Először is, az Európai Adatvédelmi Testület úgy véli, hogy a felperes által a Charta szó szerinti értelmezésének alátámasztása érdekében a 2016/679 rendeletre tett utalás módszertani szempontból helytelen, és figyelmen kívül hagyja egy másodlagos uniós jogi aktus és az elsődleges uniós jog közötti hierarchiát. Mindenesetre a Charta 41. cikke valamely személy „ügyeinek” vagy „iratainak” kezelésére hivatkozik, míg a 2016/679 rendelet a panaszok kezelésére utal, amely egy eltérő művelet, azonkívül, hogy nem tekinthető úgy, hogy a jelen ügyben az Európai Adatvédelmi Testület kezelte a felperes ügyeit vagy iratanyagát. Másodszor, az Európai Adatvédelmi Testület azt állítja, hogy a Charta 41. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerinti iratbetekintési jog nem feltétlen, és vitatja a személynek azon saját személyes adataihoz való hozzáféréshez való jogával való analógia relevanciáját, amelyeket összegyűjtöttek. Az Európai Adatvédelmi Testület hangsúlyozza, hogy az iratbetekintési jog célja a védelemhez való jog és a fegyveregyenlőség elvének tiszteletben tartása, lehetővé téve azon személyek számára, akikre őket esetlegesen hátrányosan érintő intézkedések vonatkoznak, hogy megvizsgálják a védelmük szempontjából releváns dokumentumokat, ezért az nem értelmezhető elszigetelten. A jelen ügyben a felperes nem bizonyította, hogy az, hogy az Európai Adatvédelmi Testület megtagadta tőle az iratokba való betekintést, sérti a védelemhez való jogát. Mivel a 3/2022. sz. kötelező erejű döntésnek nem a felperes a címzettje, és nem is érinti őt, ez a megtagadás nem érintheti hátrányosan a felperest. A felperes nemzeti jogorvoslati lehetőségekkel rendelkezik ahhoz, hogy megtámadja a hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatóságok e határozatnak meg nem felelő jogerős határozatait, és amennyiben egy ilyen határozat az Európai Adatvédelmi Testület által elfogadott kötelező erejű döntését hajtja végre, és annak érvényessége vitatott, a nemzeti bíróságnak az EUMSZ 267. cikk alapján az érvényesség elbírálása érdekében előzetes döntéshozatal céljából kérdést kell a Bíróság elé terjesztenie.

52 A Meta először is azt állítja, hogy a 2016/679 rendelet a 65. cikke (1) bekezdésének a) pontjában előírt, közigazgatási jellegű eljárás keretében nem biztosít a panaszos számára a meghallgatáshoz vagy az Európai Adatvédelmi Testület irataihoz történő hozzáféréshez való jogot. E tekintetben párhuzamot állít fel az uniós versenyszabályok alkalmazására vonatkozó eljárásokkal, rámutatva arra, hogy ezekben az eljárásokban azok a vállalkozások, amelyek ellen a vizsgálat irányul, és azok, amelyek ellen panaszt nyújtottak be, nincsenek ugyanabban az eljárási helyzetben. Az utóbbi vállalkozások eljárási jogai nem olyan széles körűek, mint az előbbiek védelemhez való joga. Csak korlátozottan férnek hozzá az iratokhoz, mégpedig kizárólag különleges körülmények között, különösen akkor, ha panaszukat el kívánják utasítani. A 2016/679 rendelet egyetlen eleme sem vonja azt maga után, hogy a panaszost ugyanolyan eljárási helyzetbe hozzák, mint a vizsgálat alá vont felet. Sem e szabályzat, sem az Európai Adatvédelmi Testület eljárási szabályzata nem biztosítja a panaszos számára az iratokhoz való hozzáférés jogát. Ezenkívül a fegyveregyenlőség elve nem alkalmazható a panaszos és a 2016/679 rendelet 60. cikkében vagy 65. cikke (1) bekezdésének a) pontjában előírt eljárás keretében vizsgálat alatt álló fél között.

53 Másodszor, a Meta arra hivatkozik, hogy a felperes a Charta 41. cikke (2) bekezdésének b) pontja alapján sem jogosult az Európai Adatvédelmi Testület irataiba betekinteni. Azt állítja, hogy e jog a Charta 41. cikkének (2) bekezdésében előírt védelemhez való jog összességének részét képezi, az iratbetekintést kérőnek tehát ahhoz, hogy ilyen joggal rendelkezzen, bizonyítania kell, hogy az eljárás őt hátrányosan érinti. Nem elegendő, ha ezen eljárás iratai érintik. A jelen ügyben a felperes által benyújtott iratokhoz való hozzáférés iránti kérelem nem kapcsolódik – többek között – a meghallgatáshoz való joghoz. A felperes egyébként nem nyújtott be keresetet a 3/2022. sz. kötelező erejű döntéssel szemben, amely a védelemhez való jogának állítólagos megsértésén alapult. Valójában az iratokhoz való hozzáférés iránti kérelmét az indokolta, hogy részt kíván venni a nemzeti bíróságok előtti, többek között a Metát érintő más eljárásokban.

54 A beavatkozási beadványra tett észrevételeiben a felperes a 2023. december 7-i SCHUFA Holding (A fennálló tartozás elengedése) ítéletre (C-26/22 és C-64/22, EU:C:2023:958) hivatkozik, amelyben a Bíróság kimondta, hogy a panaszosoknak joguk van ahhoz, hogy a panaszukról határozatot hozzanak, és hogy e határozat teljes körű bírósági felülvizsgálat tárgyát képezi, amint azt a 2016/679 rendelet 78. cikke is előírja. Ez magában foglalja mind a meghallgatáshoz való jogot, mind az iratbetekintési jogot. Ezeket az elveket akkor is alkalmazni kell, ha a panasz vizsgálata azon egységességi mechanizmus alkalmazásához vezet, amelyben az Európai Adatvédelmi Testület kötelező erejű döntés elfogadásával jár el. Ezenkívül a 2016/679 rendelet alkalmazására vonatkozó további eljárási szabályok megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat (COM(2023) 348 final) mind az Európai Parlament által javasolt módosítások alapján, mind pedig az Európai Unió Tanácsának megbízatásában szereplő változatában betekintési jogot biztosítana a panaszosok és az adatkezelők számára. Egyébiránt a felperes vitatja az uniós versenyszabályok alkalmazására vonatkozó eljárásokkal a Meta által felállított párhuzam relevanciáját.

55 E tekintetben a Chartának „A megfelelő ügyintézéshez való jog” című 41. cikke (1) bekezdése kimondja, hogy „[m]indenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit az Unió intézményei, szervei és hivatalai részrehajlás nélkül, tisztességes módon és észszerű határidőn belül intézzék”.

56 Ugyanezen cikk (2) bekezdése pontosítja, hogy ez a jog többek között magában foglalja:

„a) mindenkinek a jogát arra, hogy az őt hátrányosan érintő egyedi intézkedések meghozatala előtt meghallgassák,

b) mindenkinek a jogát arra, hogy a személyére vonatkozó iratokba a bizalmas adatkezeléshez, illetőleg a szakmai és üzleti titokhoz fűződő jogos érdekek tiszteletben tartása mellett betekintsen,

c) az igazgatási szervek azon kötelezettségét, hogy döntéseiket indokolják.”

*Az iratbetekintési jognak a meghallgatáshoz való joghoz viszonyított önálló jellegéről*

57 Elöljáróban hangsúlyozni kell, hogy – amint az a felek között nem vitatott – nincs olyan jogszabály, amely kifejezetten szabályozná vagy *a fortiori* korlátozná a 2016/679 rendelet 77. cikke alapján benyújtott panaszos azon jogát, hogy hozzáférjen az Európai Adatvédelmi Testület azon irataihoz, amelyek egy, az e rendelet 65. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett kötelező erejű döntés elfogadására irányul. Közelebbről, e jog gyakorlásának

korlátozása nem található meg sem a 2016/679 rendeletben, sem az Európai Adatvédelmi Testület eljárási szabályzatában, amint azt az Európai Adatvédelmi Testület a tárgyaláson a Törvényszék kérdésére adott válaszában megerősítette.

58 E körülmények között azt kell meghatározni, hogy a Charta 41. cikke (2) bekezdésének b) pontja biztosítja-e egy ilyen panasz benyújtója számára az ilyen iratokba való betekintés jogát, illetve e jog gyakorlása a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontjában biztosított meghallgatáshoz való joghoz képest alárendelt-e.

59 A felek nem értenek egyet az e rendelkezésben említett iratbetekintési jog önálló jellegével kapcsolatban. Az Európai Adatvédelmi Testület és a Meta által képviselt álláspont szerint e jog nem önálló jellegű, hanem a védelemhez való jog tiszteletben tartása elvének velejárója, ami azzal a következménnyel jár, hogy e jog csak azon személyeket illeti meg, akikkel szemben eljárást indítottak, és amely egy őket hátrányosan érintő jogi aktus elfogadásához vezethet. A felperes ezzel szemben úgy véli, hogy e jog független a védelemhez való jog tiszteletben tartásának elvétől, és kizárólag attól a feltételtől függ, hogy az ügy iratai „érintsék” azt a személyt, aki azokhoz hozzáférést kér.

60 Először is meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben az Európai Adatvédelmi Testület irataiba való betekintés iránti kérelmét a felperes egy olyan időpontban nyújtotta be, amikor a 3/2022. sz. kötelező erejű döntés elfogadásához vezető közigazgatási eljárás már lezárult, és az ír felügyeleti hatóság a 2022. december 31-i végleges határozatával már végrehajtotta ezt a határozatot (lásd a fenti 30. és 40. pontot). E kérelemnek nem az volt a célja, hogy lehetővé tegye a felperes számára, hogy az Európai Adatvédelmi Testület előtti eljárás során a meghallgatáshoz való esetleges jogát gyakorolja, amint azt végeredményben a Meta hangsúlyozza, hanem az, hogy információkkal rendelkezzen e határozatok kidolgozásának feltételeiről, és különösen az, hogy ellenőrizze, hogy a panaszának elemeit figyelembe vették-e, és ha igen, milyen mértékben, annak érdekében, hogy adott esetben hatékonyan megvédhesse álláspontját a 3/2022. sz. kötelező erejű döntéshez kapcsolódó nemzeti bírósági eljárások keretében. A tárgyaláson a felperes ennek megfelelően kijelentette, hogy az Európai Adatvédelmi Testület előtti eljárás során a meghallgatáshoz való joga esetleges megsértésének kérdése nem képezi a jelen eljárás tárgyát.

61 Amint arra a felperes helyesen hivatkozik, a Charta 41. cikke (2) bekezdése b) pontjának szövege nem korlátozza arra a körülményre egy személynek a rá vonatkozó iratokba való betekintéséhez való jogát, hogy ezen iratok egy olyan intézkedéshez kapcsolódjanak, amely őt hátrányosan érintheti. Kétségtelen, hogy a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontjában, amely a meghallgatáshoz való jogot rögzíti, szerepel egy ilyen követelmény, azonban sem e rendelkezések szövegében, sem pedig a Charta 41. cikkének egészében főszabály szerint semmi nem köti az előbbi jog gyakorlását az utóbbi jog gyakorlásához.

62 Igaz ugyan, hogy az iratbetekintési jog a védelemhez való jog tényleges gyakorlásának szükséges előfeltétele, alkalmazási köre azonban kiterjedtebb lehet. Egyébiránt ez a helyzet a felperes esetében, aki – amint az a fenti 60. pontban megállapításra került – nem azért kérte az Európai Adatvédelmi Testület irataiba való betekintést, hogy meghallgassák, és egy folyamatban lévő közigazgatási eljárásban a védelmét biztosítsa, hanem azért, hogy megismerje annak tartalmát a bírósági jogorvoslat benyújtása célszerűségének értékelése céljából. A Charta 41. cikke (2) bekezdésének b) pontjában említett iratbetekintési jog tehát nem korlátozódhat arra, hogy a védelemhez való jog tiszteletben tartása elvének szükségszerű folyománya legyen.

63 A Charta 41. cikke (2) bekezdésének b) pontját ugyanezen cikk (1) bekezdésével összefüggésben kell értelmezni abban az értelemben, hogy az iratbetekintési jog kapcsolódik ahhoz a minden személyt megillető joghoz, hogy ügyeit az uniós adminisztráció részrehajlás nélkül, tisztességes módon és észszerű határidőn belül intézze. Márpedig ez utóbbi a jogalanyok ügyeinek intézése során nem szorítkozik olyan intézkedések meghozatalára, amelyek számukra kedvezőtlenek, vagy kedvezőtlenek lehetnek. Az a tény, hogy egy személy ügyeit tisztességes módon kell intézni, elsősorban úgy értelmezhető, hogy az az e személyt érintő közigazgatási iratok közlésének kötelezettségét vonja maga után.

64 Azt is figyelembe kell venni, hogy a Charta 41. cikke (2) bekezdésének b) pontjában említett iratbetekintési jog a Charta 41. cikke egészének tárgyát képező „megfelelő ügyintézéshez való jog” alkotóelemének minősül. Márpedig ez utóbbi cikk nem kizárólag a meghallgatáshoz való jognak az uniós adminisztráció általi gyakorlására vonatkozik, amely jogra kifejezetten e cikk (2) bekezdésének a) pontja vonatkozik, hanem tágabb alkalmazási körrel rendelkezik, és olyan más jogokat és elveket is magában foglal, amelyeket e közigazgatásnak a jogalanyokkal való kapcsolatai során tiszteletben kell tartania. Így különösen az az elv, amely szerint az ügyeket észszerű határidőn belül kell elbírálni (a Charta 41. cikkének (1) bekezdése), az uniós adminisztráció azon kötelezettsége, hogy döntéseiket indokolja (a Charta 41. cikke (2) bekezdésének c) pontja), az az elv, amely szerint az Unió köteles megtéríteni az igazgatása által okozott károkat (a Charta 41. cikkének (3) bekezdése), valamint az az elv, amely szerint az uniós adminisztráció az uniós polgárok által használt nyelven köteles kommunikálni az érintettekkel (a Charta 41. cikkének (4) bekezdése), nem korlátozódik azokra a helyzetekre, amelyekben a védelemhez való jogot kell alkalmazni.

65 Következésképpen meg kell állapítani, hogy valamely személynek joga van az őt érintő iratokba betekinteni, még akkor is, ha nincs olyan helyzetben, amelyben a meghallgatáshoz való jogára hivatkozhatna, azzal a feltétellel azonban, hogy – amint azt az alábbiakban részletesebben kifejtésre kerül – a szóban forgó területen nincsenek olyan különös szabályok, amelyek a Charta 52. cikkének (1) bekezdésében foglalt követelményeknek megfelelően korlátoznák ezen iratbetekintési jog gyakorlását.

66 A fenti 65. pontban szereplő következtetést nem cáfolja az Európai Adatvédelmi Testület és a Meta által beadványaiban, valamint a tárgyaláson hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

67 Ily módon, ami a 2013. február 26-i Spanyolország kontra Bizottság ítéletet (T-65/10, T-113/10 és T-138/10, nem tették közzé, EU:T:2013:93) illeti, azon kívül, hogy azt a 2015. június 24-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet (C-263/13 P, EU:C:2015:415) fellebbezés alapján hatályon kívül helyezte, annak az Európai Adatvédelmi Testület által átvett 38. pontja lényegében csak arra emlékeztet, hogy a Charta 41. cikkében foglalt megfelelő ügyintézéshez való jog nem önálló jog, hanem azt többféle különös jogokban fejeződik ki, mint például minden személy azon joga, hogy az őt érintő iratokba betekinthessen. A 2015. május 20-i Yuanping Changyuan Chemicals kontra Tanács ítélet (T-310/12, nem tették közzé, EU:T:2015:295, 225. pont) nem az iratbetekintési jogra vonatkozik, hanem arra, hogy az intézmény nem tartotta tiszteletben azt a minimális határidőt, amelyet az alkalmazandó szabályozás a szóban forgó vállalkozások számára az észrevételek benyújtására biztosít, mégpedig a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontjával összefüggésben. A 2018. szeptember 13-i UBS Europe és társai ítélet (C-358/16, EU:C:2018:715, 66. pont), az 1994. december 6-i Lisrestal és társai kontra Bizottság ítélet (T-450/93, EU:T:1994:290, 42. pont), az 1995. június 29-i ICI kontra Bizottság ítélet (T-36/91, EU:T:1995:118, 69. pont), az 1999. július 9-i New Europe Consulting és Brown kontra Bizottság ítélet (T-231/97, EU:T:1999:146, 42. pont) és a 2021. július 14-i AI kontra ECDC ítélet (T-65/19, EU:T:2021:454, 155. pont) olyan helyzetekre

vonatkozik, amelyekben az érintett védelemhez való joga tiszteletben tartásának elvét kellett biztosítani, és amelyekben az érintettnek az iratokban szereplő dokumentumokhoz való hozzáférési jogát csak ezen elv egyik összetevőjeként vették figyelembe.

68 A 2018. december 13-i Ryanair és Airport Marketing Services kontra Bizottság ítéletet (T-165/15, EU:T:2018:953) illetően emlékeztetni kell arra, hogy az állami támogatások ellenőrzésének területén az Európai Bizottság igazgatási irataiba való betekintés jogának korlátozásait a Charta 52. cikkének (1) bekezdése értelmében „törvény írja elő”, vagyis azok mind a Szerződés valamely rendelkezéséből, mind pedig a végrehajtásának biztosítása érdekében elfogadott másodlagos jogi aktusból erednek. E tekintetben meg kell állapítani, hogy e területen az eljárást szabályozó alapelveket közvetlenül a Szerződés, vagyis az EUMSZ 108. cikk határozza meg. Ezt a cikket, amely az EK-Szerződés 93. cikkének (jelenleg EK 88. cikk) helyébe lépett, a Bíróság következetesen úgy értelmezte, hogy az csak a támogatás nyújtásáért felelős tagállam javára követeli meg a Bizottság részéről a kontradiktórius eljárást és a védelemhez való jog tiszteletben tartását, az eljárásban részt vevő többi érdekelt, köztük a panaszos javára azonban nem (lásd ebben az értelemben: 1998. április 2-i Bizottság kontra Sytraval és Brink’s France ítélet, C-367/95 P, EU:C:1998:154, 59. pont; 2002. szeptember 24-i Falck és Acciaierie di Bolzano kontra Bizottság ítélet, C-74/00 P és C-75/00 P, EU:C:2002:524, 81–84. pont; 2018. december 13-i Ryanair és Airport Marketing Services kontra Bizottság ítélet, T-165/15, EU:T:2018:953, 56. pont).

69 A Szerződés egyik cikkének ezen ítélkezési gyakorlatban foglalt értelmezését, amely a jogszabályi hierarchiában ugyanazon a szinten helyezkedik el, mint a Charta 41. cikke, de ez utóbbi cikkhez képest *lex specialisnak* tekinthető, átvette az [EUMSZ 108. cikk] alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL 1999. L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.), amelynek helyébe az [EUMSZ 108. cikk] alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet (HL 2015. L 248., 9. o.) lépett. Közelebbről, e két rendelet a Bizottság igazgatási irataiba való betekintés jogát a támogatás nyújtásáért felelős tagállam számára tartja fenn (lásd ebben az értelemben a 659/1999 rendeletet illetően: 2010. június 29-i Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ítélet, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 56–58. pont).

70 A 2018. december 13-i Ryanair és Airport Marketing Services kontra Bizottság ítéletben (T-165/15, EU:T:2018:953) elfogadott megoldás nem ültethető át egy, a jelen ügyhöz hasonló esetre. A jelen ügyben szóban forgó jogterületen ugyanis nem áll fenn a 2016/679 rendelet 77. cikke alapján tett panasz benyújtója azon jogának a Charta 52. cikke (1) bekezdése értelmében vett „törvény által” történő korlátozása, hogy hozzáférjen az Európai Adatvédelmi Testület irataihoz, amint az a fenti 57. pontban már megállapításra került. Ezenfelül, az ezen ítélet alapjául szolgáló ügyben a felperesek a Charta 41. cikkére és a védelemhez való jog tiszteletben tartásának elvére hivatkozva vitatták az állami támogatásokra vonatkozó iratokba való betekintésnek a Bizottság által a közigazgatási eljárás során történt megtagadását, míg a jelen ügyben mind az iratbetekintés iránti kérelemre, mind pedig az Európai Adatvédelmi Testület azt elutasító határozatára a közigazgatási eljárás lezárását követően, vagyis egy olyan időpontban került sor, amikor a védelemhez való jog esetleges megsértése már nem következhetett be (lásd a fenti 30., 40. és 60. pontot).

71 Hasonlóképpen, az az analógia, amelyet a Meta állít fel a Bizottság igazgatási irataihoz való hozzáférés iránt az 1049/2001 rendelet alapján benyújtott kérelmekkel kapcsolatban a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzésére és az EUMSZ 101. cikk alkalmazására

irányuló eljárásokban a panaszos számára elismert korlátozott eljárási jogokkal a 2012. június 28-i Bizottság kontra Éditions Odile Jacob ítéletre (C-404/10 P, EU:C:2012:393) és a 2014. február 27-i Bizottság kontra EnBW ítéletre (C-365/12 P, EU:C:2014:112) hivatkozva, nem releváns az elemzés e szakaszában vizsgált kérdés eldöntése szempontjából. E területeken ugyanis létezik egy olyan különös szabályozás is, amely a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzésére irányuló eljárást illetően korlátozza a Bizottság irataiba való betekintés jogát (lásd ebben az értelemben: 2012. június 28-i Bizottság kontra Éditions Odile Jacob ítélet, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 118. és 119. pont) és az EUMSZ 101. cikk alkalmazási eljárását illetően (lásd ebben az értelemben: 2014. február 27-i Bizottság kontra EnBW ítélet, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 86. pont).

72 A 2022. június 1-jei Del Valle Ruíz és társai kontra Bizottság és ESZT ítélet (T-510/17, EU:T:2022:312) alapjául szolgáló ügyben a felperesek azt megelőzően voltak egy hitelintézet részvényesei vagy kötvénytulajdonosai, hogy ezen intézettel szemben szanálási rendelkezést fogadtak volna el a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról szóló, 2014. július 15-i 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2014. L 225., 1. o.) alapján. E felperesek többek között a Charta 41. cikke (2) bekezdése b) pontjának megsértésére hivatkoztak, mivel az Egységes Szanálási Testület (ESZT) és a Bizottság a megtámadott határozatok elfogadását megelőzően nem biztosított számukra hozzáférést azokhoz a dokumentumokhoz, amelyekre e határozatok elfogadása érdekében támaszkodtak.

73 A 2022. június 1-jei Del Valle Ruíz és társai kontra Bizottság és ESZT ítélet (T-510/17, EU:T:2022:312) alapjául szolgáló ügyben a felperesek tehát a jelen ügyhöz hasonlóan abban az időpontban kértek hozzáférést az iratokhoz, mégpedig annak érdekében, hogy gyakorolhassák a hatékony bírói jogvédelemhez való jogukat, amikor a közigazgatási eljárás már lezárult. Ebben az ügyben a Törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy a fellebbezők nem hivatkozhatnak a Charta 41. cikke (2) bekezdésének b) pontjában biztosított iratbetekintési jogra, miután megállapította, hogy ez a jog olyan személyeket vagy vállalkozásokat illet meg, akikkel vagy amelyekkel szemben eljárás folyamatban vagy határozatot hoztak (lásd ebben az értelemben: 2022. június 1-jei Del Valle Ruíz és társai kontra Bizottság és ESZT ítélet, T-510/17, EU:T:2022:312, 463. pont), ami a jelen ügyben nem állt fenn. Annak érdekében, hogy e következtetésre jusson, a Törvényszék mindazonáltal figyelembe vette többek között azt is, hogy a 806/2014 rendeletben létezik egy olyan rendelkezés, amely az iratbetekintési jogot a szanálási program elfogadásához vezető eljárás tárgyát képező szervezet számára tartja fenn (lásd ebben az értelemben: 2022. június 1-jei Del Valle Ruíz és társai kontra Bizottság és ESZT ítélet, T-510/17, EU:T:2022:312, 458. és 464. pont). Következésképpen, még ha a 2022. június 1-jei Del Valle Ruíz és társai kontra Bizottság és ESZT ítéletben (T-510/17, EU:T:2022:312) vizsgált helyzet bizonyos hasonlóságokat mutat is a jelen ügy helyzetével, különbözik attól egy ilyen rendeleti rendelkezés fennállása miatt.

74 A Meta által a tárgyaláson hivatkozott 2023. december 20-i OCU kontra ESZT ítélet (T-496/18, nem tették közzé, EU:T:2023:857) a 2022. június 1-jei Del Valle Ruíz és társai kontra Bizottság és ESZT ítélet (T-510/17, EU:T:2022:312) közvetlen folyománya, mivel az szintén egy közigazgatási eljárás lezárását követően benyújtott, iratbetekintés iránti kérelemre vonatkozik. Ebben az ügyben a Törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy a Charta 41. cikke (2) bekezdésének b) pontjában biztosított iratbetekintési jog olyan személyeket vagy vállalkozásokat illet meg, akikkel vagy amelyekkel szemben eljárás folyamatban vagy határozatot hoztak lásd: 2023. december 20-i OCU kontra CRU ítélet, T-496/18, nem tették közzé, EU:T:2023:857, 36. pont,

valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat. Mindazonáltal a Törvényszék ismét figyelembe vette, hogy a 806/2014 rendeletben szerepel egy olyan rendelkezés, amely az iratbetekintési jogot a szanálási program elfogadásához vezető eljárás tárgyát képező szervezet számára tartja fenn, és arra a következtetésre jutott, hogy a felperes mint korábbi részvényeseket képviselő egyesület nem rendelkezett ilyen joggal (lásd ebben az értelemben: 2023. december 20-i OCU kontra ESZT ítélet, T-496/18, nem tették közzé, EU:T:2023:857, 37. pont).

75 A fenti megfontolások összességéből az következik, hogy a Charta 41. cikke (2) bekezdésének b) pontja alapján minden személynek joga van a rá vonatkozó iratokba való betekintéshez, azt az esetet is beleértve, amikor ezen iratok nem egy olyan eljáráshoz kapcsolódnak, amely őt hátrányosan érintő jogi aktus elfogadásához vezethet, azzal a feltétellel azonban, hogy a szóban forgó jogterületen nincsenek olyan különös szabályok, amelyek a Charta 52. cikkének (1) bekezdésében foglalt követelményeknek megfelelően korlátozásokat írnak elő ezen iratbetekintési jog gyakorlása tekintetében.

*Arról a tényről, hogy azok az iratok, amelyekhez a felperes hozzáférést kér, őt érintő iratoknak minősülnek*

76 Most azt kell megvizsgálni, hogy a jelen ügyben a felperes által a Charta 41. cikke (2) bekezdésének b) pontja alapján benyújtott iratbetekintési kérelem őt érintő iratokra vonatkozott-e.

77 Az Európai Adatvédelmi Testület által a 2016/679 rendelet 65. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján elfogadott 3/2022. sz. kötelező erejű döntés alapja az a panasz, amelyet a felperes e rendelet 77. cikke alapján nyújtott be az osztrák adatvédelmi hatósághoz a Meta (akkori nevén Facebook Ireland) által végzett személyesadat-kezeléssel kapcsolatban.

78 A 2016/679 rendelet 77. cikkének (1) bekezdése minden érintett számára jogot biztosít arra, hogy panaszt nyújtson be a felügyeleti hatósághoz, ha megítélése szerint az őt érintő személyes adatok kezelése sérti e rendeletet. E cikk (2) bekezdése biztosítja számára azt a jogot, hogy e felügyeleti hatóság tájékoztassa a panasszal kapcsolatos eljárási fejleményekről és annak eredményéről.

79 Amennyiben – amint a jelen ügyben is – a szóban forgó adatkezelés a 2016/679 rendelet 4. cikkének 23. pontja értelmében vett határokon átnyúló jelleget mutat, e rendelet 56. cikkének (1) bekezdése – az 55. cikkének (1) bekezdésében foglalt joghatósági szabály sérelme nélkül – a fő felügyeleti hatóság és a többi érintett felügyeleti hatóság közötti hatáskörmegosztáson alapuló „egyablakos” mechanizmus alkalmazását írja elő. E mechanizmus értelmében az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó tevékenységi központja vagy egyetlen tevékenységi helye szerinti felügyeleti hatóság jogosult fő felügyeleti hatóságként eljárni az említett adatkezelő vagy adatfeldolgozó által végzett határokon átnyúló adatkezelés tekintetében, az említett hatóság és a más érintett felügyeleti hatóságok közötti, az említett rendelet 60. cikke szerinti együttműködési eljárással összhangban.

80 Ezen együttműködési eljárás keretében a fő felügyeleti hatóságnak többek között konszenzus elérésére kell törekednie. E célból, a 2016/679 rendelet 60. cikke (3) bekezdésének megfelelően a döntés tervezetét haladéktalanul benyújtja a többi érintett felügyeleti hatóságnak, hogy azok véleményezhessék, és véleményüket kellően figyelembe veszi.

81 Közelebbről a 2016/679 rendelet 56. és 60. cikkéből az következik, hogy a személyes adatok határokon átnyúló kezelése tekintetében – e rendelet 56. cikke (2) bekezdésének sérelme nélkül – a különböző érintett nemzeti felügyeleti hatóságoknak az e rendelkezésekben előírt eljárás szerint

együtt kell működniük annak érdekében, hogy konszenzusra jussanak, és az összes ilyen hatóságra kötelező egységes döntést hozzanak, amelyet az adatkezelőnek az Unió területén található valamennyi tevékenységi helyén végzett adatkezelési tevékenység tekintetében tiszteletben kell tartania.

82 A 2016/679 rendelet 60. cikke (4) bekezdésének megfelelően, ha a többi érintett felügyeleti hatóság valamelyike a konzultációt követő négy héten belül releváns és megalapozott kifogást emel a döntéstervezettel szemben, a fő felügyeleti hatóság, ha nem ért egyet a releváns és megalapozott kifogással, vagy azt nem találja relevánsnak vagy megalapozottnak, az ügyet az e rendelet 63. cikkében említett, egységességi mechanizmus keretében kezeli annak érdekében, hogy az Európai Adatvédelmi Testület e rendelet 65. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján kötelező erejű döntést hozzon.

83 Amint azt az Európai Adatvédelmi Testület beadványaiban kifejti, e mechanizmus célja, hogy rajta keresztül megoldja a fő hatóság és a többi érintett felügyeleti hatóság közötti nézetkülönbségeket minden releváns és megalapozott kifogás tárgyát képező kérdésben. Az Európai Adatvédelmi Testületnek a 2016/679 rendelet 65. cikke (1) bekezdése a) pontja szerinti hatásköre kizárólag ezekre a kérdésekre korlátozódik. Kötelező erejű döntést fogad el minden olyan kérdésben, amellyel kapcsolatban releváns és megalapozott kifogást emeltek, de kizárólag azokkal kapcsolatban.

84 E korlátozott alkalmazási kört magának a kötelező erejű döntésnek a jellege magyarázza, amely döntés a fő felügyeleti hatóságnak és valamennyi érintett felügyeleti hatóságnak címzett, és rájuk nézve kötelező erejű, amint azt a 2016/679 rendelet 65. cikkének (2) bekezdése előírja (lásd ebben az értelemben: 2022. december 7-i WhatsApp Ireland kontra Európai Adatvédelmi Testület végzés, T-709/21, fellebbezés alatt, EU:T:2022:783, 42. pont).

85 Még akkor is, ha a 2016/679 rendelet 77. cikke szerinti panaszos formálisan nem is vesz részt az Európai Adatvédelmi Testület előtt a 2016/679 rendelet 65. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti kötelező erejű döntés elfogadásához vezető eljárásban, e panasz alapvető szerepet játszik ebben az eljárásban. Mindenekelőtt ez a panasz képezi a teljes döntéshozatali eljárás kiindulópontját. Továbbá, ha az európai adatvédelmi biztos csak azokról a releváns és megalapozott kifogásokról határoz, amelyek a fő hatóság és legalább egy érintett felügyeleti hatóság közötti nézeteltéréshez vezettek, e kifogásoknak a panasz nyomán indított eljárás keretébe kell illeszkedniük. E hatóságok gyakran figyelembe veszik az érintett által felhozott tényeket és érveket, így az Európai Adatvédelmi Testület által megvizsgált iratoknak legalább részben az érintett által a nemzeti felügyeleti hatóság tudomására hozott információkon kell alapulnia. E személy így jogosan várhatja el annak ellenőrzését, hogy panaszának az érintett felügyeleti hatóságok releváns és indokolással ellátott kifogásaiban megismételt vagy kiemelt elemeit figyelembe vette-e, vagy azok milyen mértékben befolyásolták a kötelező erejű döntés tartalmát. E tekintetben meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben a 3/2022. sz. kötelező erejű döntés számos alkalommal nemcsak a felperes által benyújtott panaszra hivatkozik, hanem magára a felperesre is (lásd a fenti 45. pontot.). Végül a felperesnek mint a panasz benyújtójának közvetlen érdeke fűződik az eljárás kimeneteléhez, mivel az a 2016/679 rendeletnek a személyes adatai kezelésével járó olyan helyzetre való konkrét alkalmazása biztosítására irányul, mint amilyen helyzet e panaszban szerepel.

86 Ebből következik, hogy a jelen ügyben úgy kell tekinteni, hogy az Európai Adatvédelmi Testületnek a 3/2022. sz. kötelező erejű döntés elfogadását előkészítő iratai érintik a felperest a Charta 41. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében.

87 Ebből következik, hogy az egyetlen jogalap első három részének helyt kell adni, anélkül hogy határozni kellene e jogalap másodlagosan hivatkozott negyedik részéről, vagy az Integritetsskyddsmyndigheten (adatvédelmi hatóság, Svédország) 2021. november 2-i határozatának elfogadhatóságáról, amelyet a felperes első alkalommal a Törvényszék előtti tárgyaláson terjesztett elő. Következésképpen a megtámadott döntést meg kell semmisíteni annyiban, amennyiben az elutasítja a felperes által a 41. cikk (2) bekezdésének b) pontja alapján benyújtott, az Európai Adatvédelmi Testület 3/2022. sz. kötelező erejű döntését előkészítő irataiba való betekintés kérelmet.

## A költségekről

88 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel az Európai Adatvédelmi Testület pervesztes lett, a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

89 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (3) bekezdése alapján a Törvényszék elrendelheti, hogy az e cikk (1) és (2) bekezdésében nem említett beavatkozó felek maguk viseljék saját költségeiket. A jelen ügyben úgy kell határozni, hogy a Meta maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített tizedik tanács)

a következőképpen határozott:

**1) A Törvényszék az Európai Adatvédelmi Testület 2023. február 7-i határozatát megsemmisíti annyiban, amennyiben az elutasítja a Lisa Ballmann által az Európai Unió Alapjogi Chartája 41. cikke (2) bekezdésének b) pontja alapján benyújtott, az Európai Adatvédelmi Testületnek a Data Protection Commission (adatvédelmi hatóság, Írország) által a Meta Platforms Ireland Ltd-t érintően kezdeményezett eljárásra vonatkozó 3/2022. sz. kötelező erejű döntésének elfogadását előkészítő irataiba való betekintés iránti kérelmet.**

**2) Az Európai Adatvédelmi Testület maga viseli saját költségeit, valamint a Lisa Ballmann részéről felmerült költségeket.**

**3) A Meta Platform Ireland maga viseli saját költségeit.**

Porchia Jaeger Madise

Nihoul Verschuur

Kihirdetve Luxembourgban, a 2025. július 16-i nyilvános ülésen.

Aláírások